

ÜTÜ

Ozan o gün banyosunu kendi başına yapmaya karar vermişti. Annesine bu fikrini söylediğinde annesi de çok uzun kalmaması şartıyla kabul etmişti. Gemilerini, ördeklerini, küvette yüzdürebileceği tüm oyuncaklarını alıp, annesinin ılık suyla doldurduğu küvete girdi. “Vuvvv.. Sarı ördek ailesi, sarı ördek ailesi geminin yolundan çekilin. Taşdığım sabunu hemen Ozan’a ulaştırmam gerekiyor. Bir suya dalar, bir sudan çıkarız. “Sarı ördek ailesiyiz biz, çekiliriz yolundan hemen, ulaştır sabunu Ozan’a. Çünkü o yıkanıp temizlenmek zorunda”.

Hem oyuncakları seslendirmek, hem de yıkanmak ne güzel şey diye düşündü Ozan. Banyodan çıkınca haftanın her günü yıkanmak için izin istemeye karar verdiği sırada, annesi banyoya girdi, ve “hadi Ozan, kaç saattir yıkanıyorsun. Üşüteceksin, çık bakalım” dedi. Ozan annesinin verdiği bornozu alarak kolunu geçirdi. Tam diğer kolunu da geçirecekken korku içinde parmaklarını fark etti. Olamaz bu bir felaketti. Parmakları bir canavarinkilerden bile daha korkunç görünüyordu. Renkleri açılmış ve buruş buruş olmuşlardı.. Bunların kendi parmakları olduğuna inanamadı. Gözlerini kapattı ve içinden gözlerini açtığı anda parmaklarının eski haline dönmesini diledi. Derin bir nefes alıp ellerini gözlerinin hizasına kaldırdı. Yavaşça gözlerini araladı ve ellerine tekrar baktı. Hayır... Hayır.. hayır... Hiçbir şey değişmemişti. Bu ellerle okula gitmesi mümkün değildi. Bu parmaklarla ne yazı yazabilir, ne yemek yiyebilir, ne de arkadaşlarıyla oyun oynayabilirdi. Kimse kendisiyle arkadaşlık etmeyecek, köpeği Yumuşak Tüy eskisi gibi onunla oyunlar oynamayacaktı. Bu parmakları gören onun yanından hemen kaçardı. Bundan emindi. Hemen aklına eldiven takma fikri geldi. Ama yazları çok sıcak olduğunda ne olacaktı? Yok.. yok bu iyi bir fikir değildi. Aklına ellerini eski haline döndürecek başka bir fikir daha geldi. Hemen annesinin yanına koştu. “Anneciğim parmaklarımı görüyor musun? Buruş buruş, eski haline getirmek için ne yapsak acaba, ütülesem eski haline gelir mi?” dedi. Annesi gülerken bu buruşuk parmak sorununa bir açıklık getirdi.

Aslında onlar bir canavarın değil, kendisinin parmaklarıymış. Suda uzun kalınca parmakların böyle buruşması çok normalmiş, suda daha az kalarak bu sorunu çözmek mümkünmüş. Ozan, bir dahaki sefere banyoda daha az zaman geçirerek parmaklarını buruşmaktan koruyacağını öğrendiği için büyük bir rahatlıkla gülümseyerek parmaklarına baktı. Aslında gerçeği öğrenince o kadar da kötü görünmüyorlardı. “Bööö.. ben buruşuk parmak...”

Eylem Köse